

Thông Tin Liên Lạc

Cha Cassius Correyra, SDB

(Lm Chánh xứ)

ĐT: 0435 318 935

Virginia Carter (Thư ký)

ĐT Văn Phòng Giáo Xứ: (03) 9481 7333

Email: office@olsc.org.au

Website: www.olsc.org.au

Trương mục tài khoản Giáo Xứ

Our Lady of the Southern Cross Parish

BSB: 083347

Account Number: 16647 1224

Cộng Đoàn St. Joseph (Thánh Giuse) (1862)

46 Otter Street, Collingwood Victoria

Đình Xuân Hoàng (BĐD VN) – 0411 453 153

Châu Xuân Hùng (Tiếng Anh) - 0411 806 848

Giờ Lễ: St. Joseph (Thánh Giuse):

Ngày thường: 8:30am (Tiếng Anh/Tiếng Việt)

Thứ Bảy: 6:00pm (Tiếng Anh)

Chúa Nhật: 9:00am (tiếng Việt)

St. John (Thánh Gioan):

Thứ 3 đến 6: 9:15am (Tiếng Anh)

Thứ 7: 8:30am và 6:00pm (Tiếng Anh)

Chúa Nhật 9 giờ sáng (Tiếng Ý),

11 giờ sáng & 5g chiều (Tiếng Anh)

Lãnh Nhận Các Bí Tích

Bí Tích Rửa Tội: Theo lịch hẹn

Bí Tích Hôn Phối: Theo lịch hẹn

Bí Tích Hòa Giải: Xin quý ông bà gặp một linh mục trước Thánh Lễ để xin hẹn giờ để được giải tội

Bí Tích Rửa Lễ Lần Đầu và Thêm Sức: Giáo Xứ giúp các học sinh ở các trường công được chuẩn bị lãnh nhận hai Bí Tích. Xin quý ông bà điện thoại đến văn phòng Giáo Xứ để biết thêm thông tin.

Linh mục Chánh xứ

Xin liên lạc với Văn Phòng Giáo Xứ để gặp Cha Chánh xứ Cassius tại văn phòng nhà thờ Thánh Gioan Tẩy Giả - Clifton Hill *trong giờ làm việc từ 10 giờ sáng tới 4 giờ chiều các ngày trong tuần.*

Giáo Xứ Đức Bà Thánh Giá Phương Nam Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Thánh Gioan Hoan Chúa Nhật XXVIII Thường Niên (C) - 12/10/2025

Thông Báo

1. Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐTC THÁNG 10

Cầu cho sự hợp tác giữa các truyền thống tôn giáo khác nhau: Chúng ta hãy cầu nguyện để những người có niềm tin vào các truyền thống tôn giáo khác nhau có thể cùng nhau bảo vệ và thúc đẩy hòa bình, công lý và tình huynh đệ nhân loại.

2. ĐÓNG GÓP CHO GIÁO XỨ VÀ CỘNG ĐOÀN

Chúa Nhật 05/10

Đợt 1: \$796.75

Đợt 2: \$506.25

Xin chân thành cảm ơn quý ông bà và anh chị em. Xin quý vị tiếp tục quảng đại đóng góp cho giáo xứ và cộng đoàn chúng ta.

3. ĐTC LÊÔ XIV KÊU GỌI LẦN HẠT MÂN CÔI

Đức Lêô XIV kêu gọi lần hạt Mân Côi trong tháng Mười cầu cho hòa bình. TGPSG/Vatican News -- Đức Giáo Hoàng Lêô XIV mời gọi các tín hữu cùng nhau đọc Kinh Mân Côi mỗi ngày trong tháng Mười để khẩn cầu xin Chúa ban hòa bình cho thế giới, đồng thời công bố sẽ có buổi lần hạt tại Quảng trường Thánh Phêrô vào ngày 11-10-2025, như một phần trong Năm Thánh Linh Đạo Thánh Mẫu. Người Công giáo trên khắp thế giới sẽ hiệp nhất cầu nguyện với Kinh Mân Côi cho hòa bình tại những vùng đất bị chiến tranh tàn phá, đặc biệt trong tháng Mười, mà Giáo hội gọi là tháng Mân Côi. Đức Giáo Hoàng Lêô XIV đã đưa ra lời kêu gọi này trong buổi Tiếp kiến Chung ngày thứ Tư. Ngài cho biết các tín hữu tại Rôma sẽ quy tụ tại Quảng trường Thánh Phêrô vào ngày 11-10-2025 lúc 18 giờ. “Tôi mời gọi mọi người, mỗi ngày trong tháng sắp tới, hãy đọc Kinh Mân Côi cầu nguyện cho hòa bình, đọc cách riêng tư, trong gia đình, hoặc trong cộng đoàn,” ngài nói. Đức Giáo Hoàng cũng mời gọi các nhân viên Tòa Thánh cùng lần chuỗi Mân Côi

hàng ngày trong suốt tháng Mười tại Đền thờ Thánh Phêrô lúc 19 giờ. Trong lời chào các khách hành hương Bồ Đào Nha, Đức Giáo Hoàng Lêô bày tỏ nỗi đau trước những “tàn phá do hận thù sát hại gây ra. Ngài mời gọi các Kitô hữu hãy chia sẻ với tha nhân “tình yêu của Chúa Giêsu, Đấng soi sáng và nâng cao nhân loại.” Buổi lần hạt cầu nguyện cho hòa bình sẽ diễn ra trong khuôn khổ Năm Thánh Linh Đạo Thánh Mẫu, được cử hành vào ngày 11 và 12-10-2025. Ngày này cũng đánh dấu kỷ niệm 63 năm khai mạc Công đồng Vaticanô II, được Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII mở ra vào ngày 11-10-1962.

4. LỄ PHONG THÁNH CHO CHÂN PHƯỚC MARIA TRONCATTI, FMA

Chúa nhật sắp tới đây, 19 tháng Mười, Chân Phước Maria Troncatti FMA, một nhà truyền giáo của Dòng Con Đức Mẹ Phù Hộ (Tên Ý: Istituto Figlie di Maria Ausiliatrice, viết tắt là “FMA”) sẽ được Đức Thánh Cha Lêô XIV tuyên thánh. Hội dòng này, còn gọi là Salêdiêng nữ, do Cha Gioan Bosco cùng với Sơ Maria Domenica Mazzarello thành lập ngày 5 tháng 8 năm 1872. Cha Bosco đã muốn Hội dòng là “đài kỷ niệm sống động” của lòng tri ân ngài đối với Mẹ Phù Hộ – Đấng khởi xướng Hội dòng và còn tiếp tục là Bà giáo và Mẹ của Hội dòng. Giáo hội chọn ngày Chúa Nhật 19 tháng 10, để tuyên thánh cho Sơ Maria Troncatti mang một ý nghĩa đặc biệt, vì là Ngày Chúa Nhật Truyền Giáo. Truyền giáo là bản chất của Hội Thánh. Cách riêng, đối với dòng Salesian Don Bosco, thì tinh thần truyền giáo là một sứ mạng cao cả. Theo như Hiến luật của nhà dòng: “Tu hội Salêdiêng theo gương của Cha Gioan Bosco, cam kết truyền bá Tin Mừng, đặc biệt tại những nơi mà người trẻ bị bỏ rơi và xa rời đức tin, nhằm đem lại cho họ một tương lai tốt đẹp hơn qua việc giáo dục và chăm sóc tinh thần.”[1] Sơ Maria Troncatti sinh tại Cortegno Golgi (Brescia) ngày 16.02.1883. Chị lớn lên trong một gia đình đông đúc. Chị tham dự lớp Giáo lý thường xuyên tại Giáo xứ, nhờ đó chị trưởng thành sâu xa trong tinh thần Kitô hữu

và mở rộng cõi lòng trước những giá trị của đời sống tu trì. Chị gia nhập Dòng Con Đức Mẹ Phù Hộ và khấn lần đầu năm 1908 tại Nizza Monferrato. Trong đợt chiến tranh thế giới thứ nhất (1915-1918), Sơ Maria Troncatti theo khóa học chăm sóc sức khỏe tại Varazze và làm việc với tư cách là y tá của Hội Chữ Thập Đỏ trong bệnh viện quân y. Năm 1922 Sơ Maria đặt chân đến Ecuador. Được Đức giám mục thừa sai Domenico Comin hướng dẫn, cùng với hai nữ tu khác, Sơ Maria Troncatti vào rừng rậm Amazonia, nơi sinh sống của thổ dân Shuar.

Trong 44 năm, Sơ Maria sống giữa người bộ lạc Shuar. Ngoài việc loan báo Lời Chúa, Sơ còn là y tá, nha sĩ và được sĩ cho họ. Đặc biệt, Sơ chú trọng đến việc thăng tiến phụ nữ bộ tộc Shuar, khuyến khích sự hình thành những gia đình Kitô hữu mới, dựa trên sự tự do chọn lựa chứ không còn là những hôn nhân sắp đặt.

Ngày 25 tháng Tám năm 1969, hành trình truyền giáo dưới thể của Sơ kết thúc khi chiếc máy bay chở Sơ đến Quito đã rơi ngay sau khi cất cánh. Đài phát thanh Liên đoàn Shuar loan tin: “Mẹ của chúng ta, sơ Maria Troncatti, đã qua đời”. Di hài Sơ hiện an nghỉ tại Sucúa. Năm 2012, Đức Giáo hoàng Biển Đức XVI đã phong chân phước cho Sơ.[2]

Việc phong thánh này không chỉ tôn vinh công lao của Sơ Maria Troncatti mà còn là một lời nhắc nhở cho tất cả các Nữ Tu Dòng Đức Mẹ Phù Hộ nói chung và cách riêng cho các Tu-sĩ Dòng Salesian Don Bosco hãy tiếp tục tinh thần truyền giáo với tấm lòng can đảm, hy sinh, và quảng đại. Tinh mẫu tử thiêng liêng của Sơ Maria Troncatti chính là thành quả của cuộc gặp gỡ với Chúa Giêsu[3] và mang ý nghĩa “người phù hộ” giữa mọi người.

Châu Xuân Hùng
1 tháng 10, 2025
Kính Thánh Têrêxa Hải Đồng
Bổn Mạng Các Xứ Truyền Giáo

[1] Tinh Thần Truyền Giáo của Don Bosco: Khởi điểm và Sứ mệnh của Tu hội Salêdiêng - Thế Giới Salêdiêng

[2] Một nữ tu Dòng Con Đức Mẹ Phù Hộ sắp được phong thánh | RVA

[3] Trong buổi gặp gỡ các thành viên của các Trường Truyền Giáo “Thánh Anrê” vào sáng ngày 29/8/2025, Đức Thánh Cha Leo XIV nhấn mạnh rằng sứ mạng của Giáo Hội và của mỗi Kitô hữu là làm chứng cho những gì chúng ta đã thấy, cho cuộc gặp gỡ của chúng ta với Thiên Chúa.

LỜI CHÚA CHÚA NHẬT XXVIII THƯỜNG NIÊN - C

Bài Đọc 1 (2 V 5:14-17)

Ông Na-a-man trở lại gặp người của Thiên Chúa và tuyên xưng Đức Chúa.

Bài trích sách các Vua quyển thứ hai.

Thời ấy, ông Na-a-man, tướng chỉ huy quân đội của vua nước A-ram, mắc bệnh phong hủi. Vậy ông xuống đim mình bảy lần trong sông Gio-đan, theo lời ông Ê-li-sa, người của Thiên Chúa. Da thịt ông lại trở nên như da thịt một trẻ nhỏ. Ông đã được sạch. Cùng với đoàn tùy tùng, ông trở lại gặp người của Thiên Chúa. Ông vào, đứng trước mặt ông ấy và nói: “Nay tôi biết rằng: trên khắp mặt đất, không đâu có Thiên Chúa, ngoại trừ ở Ít-ra-en. Bây giờ, xin ngài vui lòng nhận món quà của tôi tớ ngài đây.” Ông Ê-li-sa nói: “Có Đức Chúa hằng sống là Đấng tôi phụng sự, tôi thề sẽ không nhận gì cả.” Ông Na-a-man nài ép ông nhận, nhưng ông vẫn từ chối. Ông Na-a-man nói: “Nếu ngài từ chối, thì xin cho phép tôi tớ ngài đây mang về một số đất vừa sức hai con lừa chở được, vì tôi tớ ngài sẽ không còn dâng lễ toàn thiêu và hy lễ cho thần nào khác ngoài Đức Chúa.”

Bài Đọc 2 (2 Tm 2, 8-13)

Nếu ta kiên tâm chịu đựng, ta sẽ cùng hiển trị với Đức Ki-tô.

Bài trích thư thứ hai của Thánh Phaolô Tông đồ gửi cho Ti-mô-thê.

Anh thân mến, anh hãy nhớ đến Đức Giê-su Ki-tô, Đấng đã sống lại từ cõi chết, Đấng xuất thân từ dòng dõi Đa-vít, như: tôi vẫn nói trong Tin Mừng tôi loan báo. Vì Tin Mừng ấy, tôi chịu khổ, tôi còn phải mang cả xiềng xích như một tên gian phi. Nhưng lời Thiên Chúa đâu bị xiềng xích! Bởi vậy, tôi cam chịu mọi sự, để mưu ích cho những người Thiên Chúa đã chọn, để họ cũng đạt tới ơn cứu độ trong Đức Ki-tô Giê-su, và được hưởng vinh quang muôn đời. Đây là lời đáng tin cậy: Nếu ta cùng chết với Người, ta sẽ cùng sống với Người. Nếu ta kiên tâm chịu đựng, ta sẽ cùng hiển trị với Người. Nếu ta chối bỏ Người, Người cũng sẽ chối bỏ ta. Nếu ta không trung tín, Người vẫn một lòng trung tín, vì Người không thể nào chối bỏ chính mình.

Tin Mừng (Lc 17, 11-19)

Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa, mà chỉ có người ngoại bang này?

✠ Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-su đi qua biên giới giữa hai miền Sa-ma-ri và Ga-li-lê. Lúc Người vào một làng kia, thì có mười người phong hủi đón gặp Người. Họ dừng lại đằng xa và kêu lớn tiếng: “Lạy thầy Giê-su, xin dủ lòng thương chúng tôi!” Thấy vậy, Đức Giê-su bảo họ: “Hãy đi trình diện với các tư tế.” Đang khi đi thì họ được sạch. Một người trong bọn, thấy mình được khỏi, liền quay trở lại và lớn tiếng tôn vinh Thiên Chúa. Anh ta sắp mình dưới chân Đức Giê-su mà tạ ơn. Anh ta lại là người Sa-ma-ri. Đức Giê-su mới nói: “Không phải cả mười người đều được sạch sao? Thế thì chín người kia đâu? Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa, mà chỉ có người ngoại bang này?” Rồi Người nói với anh ta: “Đứng dậy về đi! Lòng tin của anh đã cứu chữa anh.”

Đó là lời Chúa

Suy Niệm Lời Chúa

Tuần trước lời Chúa tập trung vào đề tài đức tin. Chúng ta nhận ra điều này trong chi tiết các môn đệ không xin gì khác ngoài đức tin để đối diện với đau khổ, bách hại và thập giá đang chờ Thầy mình [và chính mình] ở Giêrusalem. Trong Tin Mừng, đức tin được xem là một trong những điều kiện cần thiết để một người được chữa lành. Chúng ta thường nghe Chúa Giê-su nói: “Đức tin của con đã cứu chữa con.” Đây chính là điểm nối kết lời Chúa tuần trước với tuần này. Lời Chúa tuần này trình bày cho chúng ta những câu chuyện về việc chữa lành bệnh phong hủi nhờ đức tin. Để hiểu lời Chúa tuần này, chúng ta cần hiểu bệnh phong hủi là gì và nó ám chỉ đến điều gì trong Kinh Thánh. Phong hủi là bệnh bị nhiễm virus Hansen. Ngày hôm nay chúng ta đã có thuốc chữa bệnh này. Điều này không xảy trong thời Cựu Ước và trong thời Chúa Giê-su. Tuy nhiên, trong Kinh Thánh, bệnh phong hủi mang một nghĩa [thần học] sâu xa hơn. Trong Cựu Ước, những người bị phong hủi “phải hô to để cảnh báo người khác tránh xa họ” (Lv 13:45-46). Không những thế, họ không được ở với những người thân của họ. Họ phải ở bên ngoài doanh trại (x. Ds 5:2-3). Nỗi đau của người bị bệnh phong hủi không chỉ là nỗi đau về thể xác, nhưng hơn hết là nỗi đau về tinh thần và tâm hồn vì họ không được đến gần người thân [cộng đoàn], đến

gần Thiên Chúa. Nói cách khác, họ bị loại trừ khỏi các mối tương quan xã hội và tương quan với Chúa.

Bài Tin Mừng hôm nay được đặt trong bối cảnh phần thứ ba những giáo huấn của Chúa Giê-su về ý nghĩa của lối sống của những người Kitô hữu (x. Lc 17:11-19:27). Phép lạ chữa lành mười người phong hủi trong bài Tin Mừng chỉ tìm thấy trong Tin Mừng Thánh Luca. Chi tiết quan trọng đầu tiên liên quan đến phép lạ chữa lành này là nơi chốn: “Trên đường lên Giêrusalem, Đức Giê-su đi qua biên giới giữa hai miền Samari và Galilê” (Lc 17:11). Trong những lời này, Thánh Luca nhấn mạnh đến hai điều quan trọng, đó là (1) Chúa Giê-su đang trên đường lên Giêrusalem và (2) Ngài đang thực hiện thánh ý của Thiên Chúa. Vì Ngài gần Samaria, nên Ngài có thể gặp gỡ người Samaria phong hủi. Cuộc gặp gỡ này xảy ra theo ý muốn của Chúa Cha. Những chi tiết này ám chỉ đến hành trình lên Giêrusalem của Chúa Giê-su cũng là hành trình của mỗi người Kitô hữu. Chúng ta cũng đang hành trình về nhà Chúa và tất cả những gì xảy ra trong hành trình này là do thánh ý Thiên Chúa. Các cuộc gặp gỡ của chúng ta với anh chị em mình, nhất là những người kém may mắn đều nằm trong thánh ý Chúa để chúng ta học biết yêu thương và chia sẻ như Chúa Giê-su đã thực hiện.

Theo câu chuyện, điều làm chúng ta cảm động là khi Chúa Giê-su “vào một làng kia, thì có mười người phong hủi đón gặp Người” (Lc 11:12). Những lời này ám chỉ đến nỗi khao khát của họ để gặp Chúa Giê-su vì họ biết Ngài có thể chữa họ lành. Dù đón gặp Chúa Giê-su, mười người phong hủi không dám đến gần Chúa Giê-su khi gặp Người. Họ phải “dừng lại đằng xa và kêu lớn tiếng” (Lc 17:12). Đây chính là luật đã đặt ra cho họ. Khi gặp bất cứ người nào, họ phải dừng xa và hô lớn cho người khác biết mình là người phong hủi để họ tránh. Đây chính là nỗi đau khổ của những người phong hủi: họ nhìn thấy người thân của mình, nhưng không thể đến gần. Chính căn bệnh phong hủi đã ngăn cản họ đến gần Chúa Giê-su và anh chị em của mình. Chi tiết này mời gọi chúng ta tự hỏi chính mình: Điều gì ngăn cản tôi đến gần Chúa và anh chị em của tôi? Phải chăng là lòng kiêu, ích kỷ, ghen tỵ, giận hờn, không tin tưởng, không tha thứ? Căn bệnh phong hủi thể lý có thể dễ dàng được chữa lành ngày hôm nay với sự phát triển của y học. Nhưng những căn bệnh “phong hủi của tâm hồn” khó có thể chữa lành. Người có thể chữa lành căn bệnh phong hủi tâm hồn là Thiên Chúa và sự cộng tác với chúng ta. Liệu chúng ta có cộng tác với Chúa để chữa lành căn bệnh phong hủi ngăn cản chúng ta đến với Chúa và đến với nhau không? Tuy nhiên, để được chữa lành, những người phong hủi trong bài Tin Mừng ngày hôm nay phải làm theo những gì Chúa Giê-su nói: “Thấy vậy, Đức Giê-su bảo họ: ‘Hãy đi trình diện với các tư tế.’ Đang khi đi thì họ được sạch” (Lc 17:14). Giống như trong bài đọc 1, Naaman làm theo điều Ngôn Sứ Êlisa, người của Thiên Chúa nói. Những người phong hủi trong bài Tin Mừng cũng thực hiện những điều Chúa

Giê-su nói và họ được chữa lành. Chúng ta cũng nghe Chúa Giê-su nói nhiều với mình, nhưng chúng ta không thực hiện. Vì vậy, căn bệnh phong hủi ngăn cách chúng ta với Chúa và anh chị em mình không được chữa lành. Khi “thấy mình được khỏi, một người trong bọn liền quay trở lại và lớn tiếng tôn vinh Thiên Chúa. Anh ta sắp mình dưới chân Đức Giê-su mà tạ ơn. Anh ta lại là người Samari” (Lc 17:15-16). Trong những lời này, Thánh Luca chỉ ra cho chúng ta tiến trình được chữa lành và thái độ chúng ta cần có khi được chữa lành. Chi tiết quan trọng đầu tiên là việc “nhìn thấy.” Nhìn thấy ở đây không chỉ với con mắt thể lý, nhưng với con mắt tâm hồn. Chỉ có con mắt tâm hồn mới có thể nhìn thấy những việc Chúa làm cho chúng ta và vẻ đẹp của người khác. Con mắt thể lý đôi khi bị ảnh hưởng bởi thành kiến và hận thù ghen ghét nên không nhìn rõ sự thật. Người phong hủi Samari “nhìn thấy” và “hiểu” những điều đã thật sự xảy ra cho mình và chín người khác. “Sự nhìn thấy” đã làm cho ông ta hiểu rằng ông ta không chỉ được chữa lành, nhưng còn tìm thấy được ơn cứu độ của Thiên Chúa. Hành động “quay trở lại” với Chúa Giê-su diễn tả sự sám hối và tin vào Chúa Giê-su là Đấng Cứu Độ. Hệ quả của việc “quay trở lại” là “tôn vinh” Thiên Chúa. Hành động tôn vinh là một trong những hành động được Thánh Luca yêu thích vì nó diễn tả sự đáp trả đầy yêu thương của con người trước sự tỏ hiện của quyền năng và lòng thương xót của Thiên Chúa (x. Lc 2:20; 5:25-26; 7:16; 13:13; 18:43; 23:47).

Đứng trước thái độ tin tưởng, sám hối và tạ ơn của người phong hủi Samaria, Chúa Giê-su khen ngợi ông: “Đức Giê-su mới nói: ‘Không phải cả mười người đều được sạch sao? Thế thì chín người kia đâu? Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa, mà chỉ có người ngoại bang này?’” Rồi Người nói với anh ta: “Đứng dậy về đi! Lòng tin của anh đã cứu chữa anh” (Lc 17:17-19). Với những lời này, Chúa Giê-su khẳng định rằng Ngài không chỉ đến chữa lành những người thuộc dân Israel, mà chữa lành tất cả những ai đến với Ngài. Nói cách khác, ơn cứu độ không dành riêng cho một số người được tuyển chọn, nhưng cho hết mọi người. Chính Chúa Giê-su là Đấng chữa lành chúng ta khỏi bệnh tật, nhất là những chứng bệnh ngăn cản chúng ta đến với Chúa và người khác. Ngài là Đấng phục hồi sự hiệp thông giữa chúng ta với Thiên Chúa và với anh chị em mình. Nơi Ngài, người môn đệ tìm thấy sự hoàn thiện trọn đầy của con người.

Chúng ta có đến với Chúa Giê-su để tìm thấy sự hoàn thiện cho cuộc đời làm môn đệ của mình không? Để trở thành người môn đệ chân chính của Chúa Giê-su, Thánh Phaolô trong bài đọc 2 mời gọi chúng ta “cam chịu mọi sự, để mưu ích cho những người Thiên Chúa đã chọn, để họ cũng đạt tới ơn cứu độ trong Đức Kitô Giê-su, và được hưởng vinh quang muôn đời. Đây là lời đáng tin cậy: Nếu ta cùng chết với Người, ta sẽ cùng sống với Người. Nếu ta kiên tâm chịu đựng, ta sẽ cùng hiển trị với Người. Nếu ta chối bỏ Người, Người cũng sẽ chối bỏ ta. Nếu ta không trung tín, Người vẫn một lòng trung tín, vì Người không thể nào chối bỏ chính mình” (2 Tm 2: 10-13).

(Lm Anthony Nguyễn Ngọc Dũng, SDB)